

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у Франковој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЯТИЋ

Народ

О МАЂЕДОНИЈИ

I.

О мађедонском питању данас је излишно спорити се, пошто је оно питање највећег државног интегритета. Али ће ипак бити од интереса ако, у другом броју, до несекоје занимљиву препирку између наших објективних и заслепљених не-пријатеља о том питању.

Поводом Штокхолмске конференције, где су бугарски социјалисти изнели циљеве рата њихове државе, тражећи целу Мађедонију, један добар део моравске долине, Добруџу и заједничку границу са Аустро-Угарском дуж Дунава, немачки социјалистички посланик г. Херман Вендел, објавио је у „Форверцу“ од 2. јула ове год. један чланак, у коме скреће пажњу на сулуде претензије Бугара и позива их да се споразумеју са Србима у питању Мађедоније, чије становништво „и ако чисто словенеско, специфично није ни потпуно српско ни чисто бугарско.“

Овим је чланком г. Вендел, који изгледа да је казао истину, изазвао праву буру у штампији централних сила; немачки га листови нападају што је нанео уштрба вишем интересима германске нације борећи се отворено против њених савезника, а бугарски му листови приписују незнанье и пристрасност. Г. Ризов, дипломатски преставник бугарски у Берлину, није изостао из ове полемике: он је послao редакцији „Форверца“ једно дугачко писмо у коме је уз алуд покушао да побије Венделове аргументе. У одговор на ово писмо бугарског дипломата, немачки је социјалиста објавио у истом листу, у броју од 13. јула један други чланак, из кога доносимо ове одломке.

„Оно што је Ризов казао, то су увенули и изанђали разлоги бугарске широке пропаганде, преко којих сваки, који добро познаје питање, прелази са о-смејом сажаљења. Да би одагнао брзо једну по-грешку г. Ризова, ја ћу констатовати: да сам био у Мађедонији више

пута; да познајем историју те земље и литературу која се на њу односи и да, сем тога, знамовољно југословенске језике. И ако г. Ризов неће да ме сматра као човека „интелигентног и часног“

што се изводи из његових речи, ја бих се могао задовољити тиме што је моја тема бољега његова.

Истина је, да би какав лајк био утучен када би му званични преставник бугарских интереса у Немачкој излучио разметљиво више од 20 ауторитативних имена који су се тобож изјаснили у корист неоспорног бугарског карактера Мађедоније. Морамо рећи да ово тврђење није у потпуној сагласности са једним великим бројем цитираних имена. Тако Шафарик признаје да се у Мађедонији говори један дијалекат са свим различан од онога што се говори у Дунавској Бугарској. Није дерле констатовао је да језик мађедонских Словена преставља „прелазни дијалекат између српског језика и првог бугарског језика“; Кондаков доказао је чак да су сви културни словенски споменици у Мађедонији, сем минималног изузетка, српског порекла. Али чак кад би смо хтели признати Ризовљеву вредност свих имена која он цитира, он сам из основа смањује вредност његових сведоци, признајући да је најмлађе дело ових тек од 1877. г. То је било 1877. ами се данас налазимо у 1917. Пре 40, 50, 60 година Балкан а нарочито део турске Балкана био је географски а поглавито етнографски, непозната земља и све ово што је унето у књиге или у карте у погледу бугаризма или србизма мађедонског становништва — непознато. Има међутим и у овом времену резултата које су добили не-пријесни испитивачи и не може да издржи критику новијих студија.

Велика идеја прогре-

са прокрила је пут, чак и у етнографској и лингвистичкој области. Док Будуен де Куртене у своме „Кратком прегледу словенских језика“ још 1884. године брани мишљење да између Пољака и Руса, Срба и Бугара, Пољака и Словака, Пољака и Чеха нема прелазног дијалекта, слависта Јагић доказао је 1890. године да такви дијалекти постоје, утврдивши на првом месту да сви југословенски дијалекти, од Истре до Црнога Мора, престављају један једини ланац, састављен од делова који се међу собом додирују. »Тако, вели он, мађедонски дијалекат представља прелаз српско-хрватског језика у бугарски.«

ЗВЕЗДИЦЕ

Један од најраскалашнијих варијетета изгорео је. Остало је само један део, налик на шталу, и ту сам јуче видје неколико привезаних магараца.

И, да видите, призор не изненадује: магарци су ту и раније били! ..

Гарантута

НА АЛПИМА

Рим, 24. avg.
Агенција Стефан: јавља:
Акција италијанских трупа на Јулијанским Алпима за-дивљава. И поред највећих теренских тешкоћа, наши алпинци стално разбијају непријатеља смелим препадима. Ми идемо напред и поред упорног непријатељског отпора. Према саслушању заробљеника, наша артиљерија наноси стражне губитке непријатељској позадини. Они причају, да је аустријска виша команда била потпуно изненађена нашом офанзивом на целом фронту.

НА ЛАЖНЕ ДЕМАНТЕ

«Журнал де Женев» објавио је један телеграм из Беча, датиран 19. августа, у коме се демантује саопштење председника српске владе, о одвођењу у масијена и деце из Србије. Према овом телеграму, одведені су, и то у врло малом броју, само она деца и жене, који су добровољно хтели да прате своје кућне старешине.

Право стање ствари је овакво: Жене и деца српска интернирана су у заробљеничким логорима у Ашаху, Браунау, Нежидеру, Нај-

међеру, Хајрихсгрину и Цегледу, где их има на стотине. Према једном податку из аустријског Црвеног Крста, од 28. октобра прошле године, у Браунау је интернирано више од 1.000 деце српске.

Аустријанци су стапко одбајали да саопште тачне листе жена и деце интерниране. То најјасније сведочи, да је број њихов велики, а да Аустријанци ово не смеју да признају пред цивилизованим светом.

(Пресборо)

ДНЕВНА ПОЛИТИКА

Солун, 24. августа.

У Мађарској је криза решена стереотипно: нема нових људи, нема нових програма. На место грофа Јаношија дошао је Александар Векерле, који је једном, у сличној кризи, дошао за председника владе и, премда је био човек без политичког ауторитета, успео је да му у влади буду и Кошут и граф Андраши и граф Апоњи. То је било 1906. и он је остао на влади три године. Мађарска независна странка живо је била истакла питање о општем праву гласа и о царинској граници са Аустријом, али се тој ларми лако доскочило у Бечу: дата је влада независној странци под чиновником Векерлом и та влада је усвојила

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке на-плаћају се по погодби.

Редакција је у улици Франковој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

програм за борбу против општег права гласа. — То је довело до расцела независне странке са Јустом на челу.

ПРЕД НЕСРЕЋОМ

Берн, 24. августа

„Франкфуртэр Цайтунг“ пише о сумаренском рату: Фон Капеле нам је обећао да ћемо се сумаренским ратом приближити мир. А ево већ од фебруара сумаренски рат је појачан у највећим размерама а ништа нам још не наглашава свршетак рата. Напротив Сједињене Државе наеле су тежак ударац нашем плану. Миморамо тражити друге планове да скоро дођемо до краја рата; иначе нас очекује катастрофа.

Трагедија Румуније

Говорило се, да Румунија не може избеги судбину која је снашла Србију

међу Петроградом и Одесом. Петроград је пружао три непријатности: удаљен је, оштру климу и треће, опасност да се Руси не приберу кад виде да им је престоница у опасности. Зато је Хинденбург избрао за своју мету Одесу, која му је могла обезбедити успех: потпуно освојење Румуније и, што би осигурало Немачкој излаз на море, овоје лесе Молдавије, а нарочито Бесарабије, најбогатије, најплодније земље у Европи, а можда и на свету.

Већ више од месец дана како пруски, баварски, саксонски, мађарски, бугарски и турски легиони без ожлагаја нападају на Суситу, Касину, Путну, Серет, Окно, на фронту од 300 километара. И свуда их румунске трупе, потпомогнуте јаким руским трупама, дочекују са удељеном снагом и нападају старију молдавску земљу својом, јуначком краљу.

Немачки извештаји свакога дана јављају о «очајном отпору» сањих трупа, као и о «стражевитим нападима», који они врше по пет, шест, десет и дванаест пута у току једнога дана.

Повлачење руских дивизија из Галиције и Буковине, које су оперишале на десном крилу мозгавских руско-румунских трупа, довело је у опасност ове трупе да буду опколене, и тако буџу принуђене на повлачење. Ово извештаје носиће јасније да се опртава. Изгледа чак да се почине развијати повољно, у пркос монументалним непријатељским снагама. Руско-румунске трупе у своје повлачењу задају својим гониоцима страшне ударе и причинавају тешке губитке. Чак из последњих извештаја који стижу са тога фронта, назире се могућност да немачка офанзива буде заустављена, и да се таласи варварске буђе разбију о храбре труди наших савезника.

Иначе румунски војници бране своју отаџбину, како доликује јупицима. Код нас се о њима мало зна, па се можда о тој војсци, у своје време, и није мислило много добро. У ствари то је војска сељака, која по саставу и по квалитету личи на српску и бугарску војску. То су добри војници, стрљиви, упорни, издржљиви и врло скромни. Нује створио покојни краљ Карол I, који је од војске, која је имала свега 45.000 војника, почео мобилизациону способност умножије на 600.000 људи.

Румунски војник, сељак по правилу, заслужује свако поштовање. Изглед му је равнодушан али му је у ствари дуж жив и увек будна памет. За њега се због тога говорило да је подмукан, али је та дефиниција врло исправедна. А у Колико се она јавља, она долази због пегове економске потчињености, у којој је увек живео. И ако је по правилу неисмен, он је и уметник и песник. Као и наш војник и он има прича, балада, народних рапсодија, које изненађују дубином, меланхолијом, инспирацијом.

Не може се судити о политици његових управљача у разним временима, али је румунски сељак, по својој вредности заслужио боку судбину.

БОМБАРДОВАЊЕ ПУЉА

Цирих, 24. августа

Бомбардовање Пуља од стране италијанских авиона било је најстрашије, што се може замислiti. Више од 40 авиона бомбардовали су блоту у пристаништу. Према последњим вестима из Бече по-гђен је бомбама један велики дреднот и два торпедера. Један велики депо муниције бачен је у ваздух. Има много жртава у околним касарнама. И поред

врло живе ватре топова против аероплана италијански авиони вратили су се неповређени у своју базу.

ЗЛИ ЗНАЦИ

Цирих, 24. avg.

„Минхенер Најесте Нахрихтен“ јављају да тифусна грозница први пустош у немачкој војсци.

Исти лист каже да је у Минхену дошло до крваве туче између официра и војника минхенског гарнизона. Више официра на месту је убијено.

ТАЈНИ ХОДНИЦИ

Атина, 23. августа

„Патрис“ саопштава још једно писмо чиновника Дамуриса о начину како се остварјала телеграфска веза између Атине, Берлина и Софије.

У јулу 1916. према једној хитној депеши дирекције Пощте и Телеграфа, подигнута је најжурније телеграфска линија кроз Енпир, која је везивала Клисуре и Хани Бабу са Бератом, у коме су били Аустријанци. Овим путем пролазили су сваког дана дугачки шифровани телеграми, сваки од по 700 до 1000 речи, за Софију, Берлин, Беч и Цариград, а под надзором директора Атинске централе Лautarisca и инспектора у Јанини Економопулоса.

Али кад су Италијани у октобру 1916 напредовали у Енпиру, управа Пощте и Телеграфа послала је Економопулосу „најхитније“ наређење, у коме се препоручује да се учини што треба, те да се ова тајна линија прикрије, ради чега се ставља на расположење читава једна чета.

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ
У Шампањи Французи су извршили са успехом изнадни напад северо источно од Тетона и Чобили ааробљенке. На обалама Мезе је артиљеријска активност преко ноћи.

Оборено је шест немачких аероплана а би их је тешко повређено и пало у њихове линије. Наши авијатичари бомбардовали су више станица, аеродрома, депоа муниције, касарне у Пару и фабрике у Хангдангу.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Непријатељска артиљерија била је активна у близини Ланса. Активност артиљерије и даље траје на фронту код Ипра.

Велика артиљеријска активност. Оборено је пет непријатељских аероплана... пријорано да се спусти.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Непријатељ је пешадијом напао наше положаје од Кастанјевице до мора. Срећа је била променљива али су наше трупе одбиле напад

Прва депеша, која је прошла овог линијом, износила је 900 речи. Потписан је Шенк, а адресата је на спољне послове Берлин.

Поред тога, постојала је у овом циљу и нарочита пошта, која је отворена после једне депеше за „группу Макензи“.

Цакови и пакети експедованы су директно из Атине инспектору Економопулосу. Телеграфисти Фафутис и Папазашарију преносили су их преко Корче до првих предстражи немачко-бугарских, где су их предавали једном бугарском официру. Цакови који долази из Бугарске транспортували су преко Патраса, да би се избегла савезничка контрола.

РАД АВИЈАТИКЕ

Лондон, 24. августа

Дописник Тајмса са италијанског фронта телеграфише: Не може бити никакве сумње о надмоћности италијанске авијатике на целом фронту. Аероплани „капрони“ сваког дана лете над непријатељским линијама и са мале висине ткук непријатеља у рововима. Непријатељски авиони избегавају и у току по следње недеље изгубили су више од 40 аероплана.

КРАТКЕ ДЕПЕШЕ

Рим. — Влада има аутентичне податке, према којима велики број Италијана, који се налазе у аустријском ропству, умире од туберкулозе због оскудице у храни, због тешког рада и свирепог поступања.

Рим. — „Коријере дела Сера“ јавља, да ће се ускоро сазвати у Паризу нова савезничка конференција, на којој ће се третирати важна питања.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

У Шампањи Французи су извршили са успехом изнадни напад северо источно од Тетона и Чобили ааробљенке. На обалама Мезе је артиљеријска активност преко ноћи.

Оборено је шест немачких аероплана а би их је тешко повређено и пало у њихове линије. Наши авијатичари бомбардовали су више станица, аеродрома, депоа муниције, касарне у Пару и фабрике у Хангдангу.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Непријатељска артиљерија била је активна у близини Ланса. Активност артиљерије и даље траје на фронту код Ипра.

Велика артиљеријска активност. Оборено је пет непријатељских аероплана... пријорано да се спусти.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Непријатељ је пешадијом напао наше положаје од Кастанјевице до мора. Срећа је била променљива али су наше трупе одбиле напад

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ПЕТРОГРАД. — Грофица Пањин именована је за државног подсекретара у министарству просвете.

РИМ. — Један швајцарски телеграм „Агенцији дела Нотище“ каже, да су приликом поласка једног турске дивизије у Аустрију, избили велики нереди у Цариграду. Одлазакови трупа одложен је.

ЛОНДОН. — Конгрес Уније Рада, који је одржан у Блакпулу, решо је са 3 милиона гласова против 91.000 да се конференција у Штокхолму одложи за доцније, кад дође до споразума између савезничких радничких организација.

ЛОНДОН. — Специјални дописник „Дејли Меди“ са британског фронта пише: „Од кад је престао велики напад у Фландрији Немци су били приморани, да шаљу на одмор дивизију по дивизију, због великих губитака које су претрпеле. Било је више случајева, да се цела једна дивизија морала послати у позадину после неколико дана борбе“.

АМСТЕРДАМ. — „Белгија Дагблад“ сазнаје да су дошли у Бриџ немачка појачања, у којима су младићи од 18 година.

РИМ. — „Ђорије д' Италија“, говорећи о одговору Сједињених Држава на Панину поту, пише: главни циљ савезника јесте, да добију стварну гаранцију, да се у будућности не могу догодити нова насртња и они сматрају, да ће најбоља гаранија бити то, што ће се Немци ослободити својих досадашњих влада. — То је Вилзон показао у својој ноти Бене дикту XV.

ПЕТРОГРАД. — Министар спољних послова Терешченко послал је руском амбасадору у Вашингтон овакав телеграм: „Државна конференција у Москви, сазнавши на последњој седници за телеграм председника Вилзона, изразила му је своју захвалност и показала своја осећања према америчкој демократији једнодушним и одушевљеним овацијама. Исто тако поздрављено је и уверење у заједничку победу савезника, у име правде и слободе. Ова осећања дели цео руски народ“.

ПЕТРОГРАД. — Генерал Куропаткин изложио је у једном говору опасне последице од евентуалне немачке победе. Он позива све грађане и нарочито војску да учини све напоре да до тога не дође. У говору се изјаснио за демократију.

ЛОНДОН. — Из Амстердама јављају да немачка штампа не само тврди да је Рига немачка варош ве-

да она треба и да припада Немачкој. — Енглеска штампа подсмеја се овим немачким претензијама и не придаје јој велику важност.

ПЕТРОГРАД. — На трећој седници Московског Конгреса странке деснице изјавиле су, да се њихове групе пријатеље поддржавују изјави г. Родјанка, да је данашњи циљ Русије, да се руска земља спасе од инвазије, да се поправи дисциплина у војсци, да се појача углед шефова и да се да могућност генерализију, да брз разверзе вршће сајлу власти.

ПАРИЗ. — Коментаришући руски коминике француски листови кажу, да првак Извицја преко Дванаест представља опасност али се уисти мах и надају, да ће руска војска мажи да субије неизријателја и да спасе Ливонију. Париски листови не верују, да се немачки планови могу остварити пошто је за ову годину и сувише доцкан да се може извршити операција тако широких размера. Немци чине овај нови напад, да би утицали на Фланце и максималисте у Петрограду, надајући се да ће појачати њихову агитацију.

ЦИРИХ. — Јављају из Берлина, да су се четири главне странке у Рајхстагу, национални либерали, центар, прогресисте и социјалистичка већина сложиле да заједничком резолуцијом траже од комисије Рајхстага, да се одмах укине политичка цензура. Шајдеман ће, у име социјалистичке већине, трговити да се одмах укине опсадно стање.

ПАРИЗ. — Председник владе г. Рибо почео је преговоре са различним парламентарним личностима у намери да изврши извесне промене у кабинету. Ови преговори неће се објавити пре него што г. Рибо дође до дефинитивног резултата.

ЛОНДОН. — Из Хага јављају, да су немачка влада и главни командант војске изразили своје жеље због инцидента од 5. августа, кад су немачки авијатичари бомбардовали холандску варош Зорикзе и острво Герце. Немачка влада изјавила је том приликом, да су авијатичари, летећи изнад облаца, мислили да су над морем.

МАЛИ ОГЛАСИ

Стовариште српских књига, речника и граинтика српске књижаре М. РИСТИВОЈЕВИЋА, налази се пре о пута железничке станице.

ХОТЕЛ „АЛЕКСАНДРИЈА“ налази се у неосредној близини хотела „Телеграфа“ и је диније, који је у том врјају остало после пожара. Српска кујна, собе на расположењу. Препоручује Атанас Атанасијевић, хотелеријер.